

SAU MỘT KỲ THI TUYỂN SINH ĐẠI HỌC CĂNG THẲNG, NHỌC NHẪN, SAU NHỮNG NGÀY PHẤP PHỎNG CHỜ MONG TỜ GIẤY BÁO TRÚNG TUYỂN, NHỮNG NGÀY ĐẦU THÁNG 9/2008, HÀNG TRĂM TÂN SINH VIÊN THUỘC CÁC CHUYÊN NGÀNH ĐÀO TẠO CỦA TRƯỜNG ĐH KINH TẾ, ĐHQGHN ĐÃ TẬP TRUNG TẠI HỘI TRƯỜNG 10-12 ĐỂ HOÀN TẤT THỦ TỤC NHẬP HỌC. CHÚNG TÔI ĐÃ CÓ CUỘC GẶP GỠ VÀ TRÒ CHUYỆN VỚI MỘT SỐ BẬC PHỤ HUYNH VÀ CÁC EM TÂN SINH VIÊN BÊN LỀ BUỔI NHẬP TRƯỜNG NÀY...

TÂN SINH VIÊN

>> BUỔI ĐẦU «CHẠM» CỦA GIẢNG ĐƯỜNG

“Hiện thực hóa ước mơ từ mái trường này!”

Cô tân sinh viên ngành Kinh tế Phát triển Nguyễn Thị Đỗ Quyên đã vui vẻ chia sẻ với chúng tôi như vậy. “Em đã lên Hà Nội từ 2 ngày trước đây để làm quen với môi trường sống ở đây. Sáng nay em tự bắt xe buýt đến làm thủ tục và cảm thấy hình như mình lớn hơn hẳn so với những ngày trước. Em đang cố gắng bắt chuyện với bạn bè nhiều hơn để xua đi cảm giác lạ lẫm...” - cô tân sinh viên nhoèn cười. Khác với Đỗ Quyên, cậu tân sinh viên ngành Nguyễn Đăng Đĩnh tỏ ra dè dặt hơn. “Em đang lo vì không biết có được vào ở trong KTX không? Trong giấy báo nhập học có ghi sinh viên mới sẽ được ưu tiên vào KTX. Cả gia đình đều nghĩ là năm đầu tiên em và các bạn sinh viên mới sẽ được ở trong KTX để làm quen với bạn bè và cuộc sống xa gia đình. Tuy nhiên chỗ ở nội trú thì có hạn mà em lại không thuộc diện gia đình chính sách...”. Tâm sự của Đĩnh cũng là nỗi niềm của rất nhiều tân sinh viên và phụ huynh tại buổi nhập trường.

Từ nhỏ đến giờ thường xuyên phải trọ học xa nhà nên cô tân sinh viên Hoàng Phương Trang tỏ ra khá tự tin, mạnh bạo. Trang sinh ra, lớn lên ở Sơn La và em đã từng học dự bị 1 năm tại Trường ĐHDT Dự bị Việt Trì. “Khi biết em đăng ký vào Khoa Kinh tế đối ngoại (Trường ĐH Kinh tế, ĐHQGHN) cả gia đình đều rất vui, nhất là mẹ và bà ngoại em. Với em, niềm vui của ngày nhập học chen lẫn với cả những điều lo lắng với cuộc sống sinh viên xa nhà ở một thành phố lớn như Hà Nội. Gia đình em cũng không quá khó khăn, bố mẹ có thể chu cấp được cho em đầy đủ trong 4 năm theo học và em đã tự hứa với lòng mình rằng sẽ phải học thật tốt để khi ra trường có thể kiếm được một công việc như ý...” - Trang thổ lộ. Còn với cậu tân sinh viên ngành Quản trị Kinh doanh Nguyễn Trọng Đức, quê ở Thành phố Vinh, tỉnh Nghệ An thì buổi nhập trường này có một ý nghĩa đặc biệt quan trọng, như một bước ngoặt

để đánh dấu sự trưởng thành. Đúc kể rằng, em đăng ký dự thi vào hoàn toàn theo nguyện vọng cá nhân. Vốn yêu thích công việc kinh doanh từ nhỏ nên Đức mong muốn sẽ học thật tốt để sau này có thể nhanh chóng trở thành một doanh nhân thành đạt. “Hôm nay, không chỉ riêng em mà có lẽ tất cả các bạn đều vui mừng, hồi hộp và thêm vào đó là nỗi lo âu bởi từ nay mình sẽ phải tự xoay sở giữa một môi trường sống hoàn toàn mới lạ. Em đã tự xác định rằng, ngày bước chân vào giảng đường đại học tức là một hành trình mới lại bắt đầu với bao gian nan, thử thách...” - Đức chia sẻ.

Nỗi niềm của mẹ!

Ngày nhập trường, không chỉ có các cô, cậu tân sinh viên hồi hộp, mà ngay ở phía sau, nhiều phụ huynh đưa con đi cũng không nén nỗi xúc động. Cô Lương Thị Thẩm ở phường Nam Thành, thành phố Ninh Bình, mẹ của cô tân sinh viên chuyên ngành Kinh tế Đối ngoại Vũ Thị Ngọc Bình cho chúng tôi biết: “Bình là con gái cả của cô nên khi nhận được tin em đỗ đại học, cả

nhà cô đã mừng rơi nước mắt. Kinh tế gia đình dù khó khăn đến mấy thì cô vẫn cố gắng để nuôi em học đến nơi đến chốn. Hai mẹ con từ Ninh Bình ra đây cầm theo gần 3 triệu tiền tiết kiệm nhưng đã tiêu mất quá nửa. Ở ngoài Hà Nội này động vào cái gì cũng phải có tiền. Mong sao em nó được vào ở trong KTX thì tốt biết mấy!...”

“Nuôi con ăn học, ai chẳng mong chúng đỗ đạt nên người. Con được vào đại học, niềm vui nhiều mà nỗi lo cũng không ít...” - bác Tạ Văn Tới (một phụ huynh quê ở Thọ Xuân, Thanh Hoá) tâm sự. Đầu chỉ lo chuyện sức khoẻ, học hành của con mà họ còn phải tính làm sao có đủ tiền để hàng tháng gửi cho con. Giá càng tăng thì khoản chu cấp phải càng lớn. Cô Hà Thị Hoa (quê ở Xuân Trường, Nam Định) đưa cậu con trai út lên nhập học kể: “Để có tiền đưa em lên Hà Nội nhập học, vợ chồng tôi đã phải bán 2 tạ sắn và gần 2 chục con gà. Ngoài ra để tiện cho chi phí, còn phải vay nóng mỗi người thân một ít...”. Còn cô Huệ quê ở Vũ Thư, Thái Bình thì cứ áy náy, không an tâm khi đưa cho con gái gần 900.000 đồng tiền ăn tiêu tháng đầu: “... Quả là chi phí cho em nó nhập trường đã vượt xa dự toán của gia đình. Đưa cho em nó ngân ấy có lẽ chưa hết tháng đã phải gửi thêm. Thôi thì bố mẹ bớt ăn, bớt tiêu dành dụm cho con cái chứ biết làm sao...?”. Giá cả tăng. Tăng ở mọi nơi, mọi nẻo. Ngay các chuyến xe khách lên thành phố người ta cũng kiếm cỡ nợ, kia để tăng tiền vé. Các chủ nhà trọ thì hào hứng ra mặt, giá phòng đua nhau leo thang. Ngoài các chợ, giá thực phẩm cũng biến động không ngừng. Trong hoàn cảnh ấy, nếu có vô tình bắt gặp ánh mắt ưu tư của các bậc phụ huynh khi đưa con đi nhập học cũng là chuyện bình thường.

>> TRƯƠNG MINH